

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Schadevergoedingsrecht	5
Handhaving	5
Omgevingsrecht	6
Omgevingswet	6
Wabo	9
Natuurbescherming	12
Waterwet	13
Wro	13
Ambtenarenrecht	14
Werkloosheid	15
Sociale zekerheid overig	16
Bestuursrecht overig	17
APV	17
Open overheid	18
Openbare manifestaties	19
Tijdelijke regeling	20
Vreemdelingenrecht	21
Asiel	21
Regulier	22
Richtlijnen en verordeningen	23

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 1087

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4479](#)

Voorzitter van de Veiligheidsregio Groningen.

Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) 13

Wet openbare manifestaties (Wom)

Wet veiligheidsregio's

PROCESBELANG. WOM. WET VEILIGHEIDSRISICO'S. Verbod van een week om te demonstreren met landbouwvoertuigen. Verwijzing naar ABRS, 05-06-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2323](#). Vereniging Farmers Defence Force (FDF) heeft nog procesbelang bij de behandeling van haar hoger beroep ofschoon de termijn waarbinnen niet met landbouwvoertuigen mocht worden gedemonstreerd al lang is verlopen. Voor dat oordeel wordt van belang geacht dat besluiten die beperkingen aan demonstraties stellen betrekking hebben op de uitoefening van een grondrecht en er meestal weinig tijd ligt tussen het besluit zelf en de demonstratie waar het besluit betrekking op heeft.

Besluit waarbij de voorzitter heeft bepaald, dat demonstraties waarbij landbouwvoertuigen worden ingezet op wegen, daaraan liggende parkeerterreinen en andere openbare plaatsen, verboden zijn in het gebied van de Veiligheidsregio Groningen van maandag 6 juli 2020 15:00 uur tot maandag 13 juli 2020 07:00 uur. [...]

Heeft FDF procesbelang?

4. De rechtbank heeft partijen gevraagd naar het procesbelang van FDF. In de aangevallen uitspraak heeft zij overwogen dat er procesbelang is omdat FDF heeft verzocht om vergoeding van de kosten voor het maken van bezwaar. Dat was de vaste lijn in de rechtspraak. De Afdeling heeft die lijn inmiddels verlaten (zie de uitspraak van 5 juni 2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2323](#)). Om die reden heeft de Afdeling partijen vooraf meegedeeld dat het procesbelang op de zitting zal worden besproken. De voorzitter heeft zich op het standpunt gesteld dat FDF geen procesbelang meer heeft.

De termijn waarbinnen niet met landbouwvoertuigen mocht worden gedemonstreerd is al lang verlopen. De vraag of FDF nog procesbelang heeft bij de behandeling van haar hoger beroep beantwoordt de Afdeling bevestigend. Voor dat oordeel acht de Afdeling van belang dat besluiten die beperkingen aan demonstraties stellen betrekking hebben op de uitoefening van een grondrecht en er meestal weinig tijd ligt tussen het besluit zelf en de demonstratie waar het besluit betrekking op heeft. Het zal dus vaak voorkomen dat een demonstratie al voorbij is voordat een partij het besluit door de rechter ten gronde kan laten toetsen. Een oordeel van de rechter is van belang voor demonstranten en initiatiefnemende organisaties om duidelijkheid te krijgen of die beperkingen terecht waren en daarmee ook een indicatie te hebben of zulke beperkingen bij toekomstige demonstraties toelaatbaar zijn. Dat oordeel is, mede met het oog op het algemeen belang en eventuele individuele belangen van derden, ook voor het bestuur van belang om zo te weten welke beperkingen het wel of niet aan demonstraties mag stellen. Verder is niet onwaarschijnlijk dat FDF ook in de toekomst zal willen demonstreren tegen in haar ogen ongunstig beleid. Een inhoudelijk oordeel over het besluit dat hier voorligt, kan dan daarbij worden betrokken. Dit alles leidt tot het oordeel dat FDF procesbelang heeft. Zo wordt ook voldaan aan het recht op een effectief rechtsmiddel van artikel 13 van het EVRM (vergelijk het arrest van het Europees Hof voor de

Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 7 februari 2017, Lashmankin e.a. tegen Rusland, ECLI:CE:ECHR:2017:0207JUD005781809, punt 345). [...]

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Openbare manifestaties".

JnB 2024, 1088

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4494](#)

burgemeester van Zandvoort.

Awb 1:2

BELANGHEBBENDE. GEVOLGEN ENIGE BETEKENIS. Verlening evenementenvergunningen Dutch Grand Prix (hierna: DGP). I.c. wordt geoordeeld dat Parnassia (appellante) rechtstreeks feitelijke gevolgen van enige betekenis heeft ondervonden van de evenementenvergunningen. Parnassia exploiteert een strandpaviljoen. Vast is komen te staan dat tijdens de DGP onder meer verkeersregelaars en dranghekken waren geplaatst waardoor het strandpaviljoen verminderd bereikbaar was. Dit betekent dat Parnassia feitelijke gevolgen van enige betekenis heeft ondervonden door het plaatsen van de dranghekken en verkeersregelaars. Deze feitelijke gevolgen zijn een rechtstreeks gevolg van de verleende evenementenvergunningen.

Zie ook de uitspraak van dezelfde datum inzake nr. [ECLI:NL:RVS:2024:4493](#) (samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Schadevergoeding").

JnB 2024, 1089

ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4487](#)

staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat en minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, verweerders.

Awb 2:6 lid 2, 4:5 lid 2

AANVRAAG. I.c. wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de staatssecretaris en de minister de in de Engelse taal opgestelde aanvraag niet in behandeling mochten nemen. Op grond van artikel 4:5, tweede lid, van de Awb kan een bestuursorgaan een in een vreemde taal opgestelde aanvraag buiten behandeling stellen als een vertaling daarvan noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag of de voorbereiding van de beschikking. Appellante (hierna: RKNV) heeft niet aannemelijk gemaakt dat een vertaling van de aanvraag noodzakelijk is.

Ook bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat bij het bestreden besluit geen in de Engelse taal opgestelde bijlagen mochten worden opgenomen. Op grond van artikel 2:6, tweede lid, van de Awb kunnen bestuursorganen een andere taal gebruiken indien dat doelmatiger is en de belangen van derden niet worden geschaad. De staatssecretaris en de minister hebben overtuigend toegelicht dat het gebruik van de Engelse taal doelmatig is vanwege het internationale karakter van de te vergunnen activiteit, van de wetgeving en van Greenpeace als organisatie. Daarnaast is het besluit zelf in de Nederlandse taal opgesteld en RKNV heeft niet aannemelijk gemaakt dat hiermee de belangen van derden zijn geschaad.

JnB 2024, 1090

Voorzieningenrechter Rechtbank Gelderland, 30-10-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:7454](#)

college van dijkgraaf en heemraden van het Waterschap Rijn en IJssel, verweerder.

Awb 6:11

Waterwet

VERSCHOONBARE TERMIJNOVERSCHRIJDING. WATERWET. PROJECTPLAN. I.c. is niet in geschil dat eisers het beroepschrift na afloop van de beroepstermijn en daarmee te laat hebben ingediend. Er is geen sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding. In de rechtsmiddelenclausule van het projectplan is niet expliciet opgenomen dat belanghebbenden ook zonder het indienen van zienswijzen tegen het ontwerpprojectplan, beroep konden instellen bij de rechtbank. Daarentegen is in de rechtsmiddelenclausule wel de term 'in beginsel' opgenomen, waarmee de mogelijkheid tot het indienen van beroep niet is uitgesloten en het op de weg van eisers had gelegen om, toen zij op de hoogte raakten van het besluit, zouden informeren bij het college of beroep tegen het projectplan voor hen openstond dan wel dat zij rechtsbijstand zouden zoeken. Eisers hebben echter tot ongeveer vijf maanden na de publicatie van het projectplan geen actie ondernomen tegen het projectplan, terwijl zij wel al die tijd bekend waren met het projectplan en zij, eerst nadat de conceptvaststellingsovereenkomst hen was toegezonden, actief bijstand zijn gaan zoeken bij een rechtsbijstandverlener.

JnB 2024, 1091

ABRS, 04-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4450](#)

raad van de gemeente Valkenswaard, verweerder.

Awb 8:44

ZITTING. REGIEZITTING. I.c. heeft de Afdeling een regiezitting gehouden zoals bedoeld in artikel 8:44 Awb. Op deze regiezitting zijn inlichtingen ingewonnen bij partijen over het verzoek van de raad om het bestemmingsplan in zijn geheel te vernietigen en of en in hoeverre de Afdeling tegemoet kan komen aan dit verzoek. Ook is met de partijen besproken wat de mogelijke gevolgen zijn van tegemoet komen aan dit verzoek. Op de regiezitting zijn de beroepsgronden niet inhoudelijk besproken.

Geoordeeld wordt dat de raad het bestemmingsplan niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft voorbereid en dat het besluit daarom in strijd is met artikel 3:2 van de Awb. Het bestemmingsplan komt voor vernietiging in aanmerking.

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadevergoedingsrecht

JnB 2024, 1092

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4493](#)

colleges van burgemeester en wethouders van Bloemendaal, Zandvoort en Haarlem, en het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland.

Awb 3:4 lid 2

Regeling Nadeelcompensatie infrastructurele werken provincie Noord-Holland 2007 (hierna: Regeling nadeelcompensatie)

SCHADEVERGOEDING. NADEELCOMPENSATIE. Diverse verkeersbesluiten Dutch Grand Prix (hierna: DGP). I.c. is er geen grond voor het oordeel dat de colleges op grond van het evenredigheidsbeginsel, neergelegd in artikel 3:4, tweede lid, van de Awb, waren gehouden om de door Parnassia (appellante) gestelde schade als gevolg van de verkeersbesluiten in de besluitvorming over de verkeersbesluiten te betrekken. Die besluiten zijn genomen om de (verkeers)veiligheid, bereikbaarheid en leefbaarheid van Zandvoort en de regio tijdens de DGP te borgen. Parnassia heeft niet aannemelijk gemaakt dat de schade als gevolg van de verkeersbesluiten zodanig ernstig is, dat deze zonder compensatie aan het nemen van de verkeersbesluiten in de weg staat. De colleges mochten de schadewestie daarom doorschuiven naar een afzonderlijke nadeelcompensatieprocedure. De Regeling nadeelcompensatie voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om nadeelcompensatie in te dienen. Gelet op de inhoud van die regeling bestaat er geen aanleiding voor het oordeel dat niet in een afdoende schaderegeling is voorzien.

Zie ook de uitspraak van dezelfde datum inzake nr. [ECLI:NL:RVS:2024:4494](#) (samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht").

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2024, 1093

Rechtbank Noord-Nederland, 29-10-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:4228](#)

college van burgemeester en wethouders van Groningen, verweerder.

Awb 5:21 e.v.

BESTUURSDWANG. I.c. wordt geoordeeld dat geen sprake is van toepassing van spoedeisende of superspoedeisende bestuursdwang. Eiser heeft de steiger immers zelf op tijd laten verwijderen en het college is daarom juist niet zelf overgegaan tot toepassing van bestuursdwang. Dat de steigerbouwer – op verzoek van de toezichthouder - al ter plaatse aanwezig was, maakt niet dat al met bestuursdwang een aanvang is gemaakt; er is immers niet in opdracht van het college (of de toezichthouder) gestart met het afbreken van de steiger.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 1094

Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 01-11-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:5171](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gemert-Bakel, het college.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.5, 4.23

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder c

Bestemmingsplan "Gemert-Bakel Buitengebied herziening juni 2022"

OMGEVINGSWET. INWERKINGTREDING. OVERGANGSRECHT. HANDHAVING. Last onder dwangsom o.m. in verband met gebruik loods met daarin een zwembad. I.c. wordt geoordeeld dat op de last onder dwangsom en het bestreden besluit oud recht van toepassing is.

Verwijzing naar overzichtsuitspraak ABRS 03-07-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:2645](#). Het college heeft dat niet onderkend. Nu de materiële normstelling bij de vergelijking tussen oud en nieuw recht niet is gewijzigd en de toepassing van oud recht niet leidt tot een andere last, wordt nagegaan of de opgelegde lasten inhoudelijk in stand kunnen blijven.

OVERTREDING. BEGINSELPLICHT. EVENREDIGHEID. I.c. wordt geoordeeld dat de last onevenredige gevolgen heeft voor eiseres en met name voor haar echtgenoot omdat de last strekt tot beëindiging van het gebruik van het zwembad. Uiteindelijk komt het beroep dat eiseres doet op de evenredigheid – en deze zaak - alleen neer op de vraag of haar echtgenoot in het zwembad mag blijven zwemmen totdat hij niet meer in staat is om dat te doen. De voorzieningenrechter acht het onredelijk om hem dat te verbieden gezien zijn hoge leeftijd en zijn mentale achteruitgang. De verwachting is dat hij nog maar beperkte tijd kan zwemmen. Het gebruik van het zwembad door de echtgenoot van eiseres heeft geen impact op de omgeving.

De voorzieningenrechter kijkt niet alleen met een juridische maar ook met een maatschappelijke blik naar de aard en ernst van de overtreding. Vanuit het perspectief van de burger en de huidige maatschappelijke opvattingen over het evenredigheidsbeginsel bestaat daarvoor naar zijn oordeel aanleiding.

JnB 2024, 1095

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 25-10-2024,

[ECLI:NL:RBZWB:2024:7210](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Goes.

Gemeentewet 125

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, 5.8, 18.2

Omgevingsplan gemeente Goes (Omgevingsplan)

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. Last onder dwangsom wegens bouwen dakkapel aan voorzijde woning in afwijking van verleende vergunning.

BEVOEGDHEID. I.c. wordt geoordeeld dat het college in beginsel bevoegd is om handhavend op te treden. Op grond van artikel 125 van de Gemeentewet is het college bevoegd tot het opleggen van een last onder bestuursdwang, indien de last strekt tot handhaving van regels die het gemeentebestuur uitvoert. Op grond van artikel 18.2 in samenhang met artikel 5.8 van de Omgevingswet voert het college de regels omtrent het bouwen uit. Op grond van artikel 5:32 en 5:4 van de Awb is het college ook bevoegd een last onder dwangsom op te leggen.

OVERTREDING. Op grond van artikel 5.1, lid 1 onder a van de Omgevingswet in samenhang met artikel 22.26 van het Omgevingsplan is het verboden zonder vergunning een bouwactiviteit te verrichten en het te bouwen bouwwerk in stand te houden en te gebruiken. Voor een dakkapel kan een uitzondering gelden op grond van artikel 22.27 van het Omgevingsplan. Omdat op dit gebied redelijke eisen van welstand van toepassing zijn wordt niet voldaan aan deze uitzondering en is een vergunning vereist. Nu niet in geschil is dat er in afwijking van de vergunning is gebouwd, is sprake van een overtreding.

JnB 2024, 1096

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 24-10-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:4175](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Westerkwartier, verweerder.

Omgevingswet 4.3, 5.5, 18.1, 18.2

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) 2.1, 3.15, 3.16, 3.128

OMGEVINGSWET. DWANGSOM. VERLENGING BEGUNSTIGINGSTERMIJN. Afwijzing verzoek om verlenging begunstigingstermijn van opgelegde last onder dwangsom. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder de afwijzing van het verzoek om verlenging van de begunstigingstermijn in het bestreden besluit en de daaraan ten grondslag liggende belangenafweging onvolledig en ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Verwijzing naar ABRS 27-11-2013, [ECLI:NL:RVS:2013:2140](#) en [ECLI:NL:RVS:2020:1167](#).

[...] 8.2. Uit vaste jurisprudentie van de AbRvS, onder meer kenbaar uit [ECLI:NL:RVS:2020:295](#), volgt dat de begunstigingstermijn ertoe strekt de overtreding op te heffen, waarbij als uitgangspunt geldt dat deze niet wezenlijk langer mag worden gesteld dan noodzakelijk is om de overtreding te kunnen opheffen.

Verder volgt uit vaste jurisprudentie van de AbRvS, onder meer kenbaar uit [ECLI:NL:RVS:2022:2147](#), dat het bestuursorgaan bij het bepalen van de lengte van de begunstigingstermijn enige vrijheid toekomt. Daarnaast dient uit vaste jurisprudentie van de AbRvS, onder meer kenbaar uit [ECLI:NL:RVS:2016:2797](#), te worden afgeleid dat de begunstigingstermijn er niet toe strekt eiser in de gelegenheid te stellen de uitkomst van een door hem ingesteld rechtsmiddel af te wachten.

8.3. Tussen partijen is niet in geschil, en de voorzieningenrechter neemt dit als een vaststaand gegeven aan, dat wanneer iemand voor het voldoen aan de opgelegde last afhankelijk is van derden, dat kan maken dat de begunstigingstermijn te kort is. Daarbij is wel relevant dat tijdig stappen zijn ondernomen om aan de last te voldoen en is verzocht om verlenging van de begunstigingstermijn (vgl. AbRvS, 27 november 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:2140](#)). Ook uit vaste jurisprudentie van de AbRvS, onder meer kenbaar uit [ECLI:NL:RVS:2020:1167](#), leidt de voorzieningenrechter af dat wanneer iemand mede afhankelijk is van een ander om aan een opgelegde last te kunnen voldoen om verlenging van de begunstigingstermijn kan worden verzocht wanneer de termijn te kort blijkt. Evenmin is tussen partijen in geschil dat verzoekster binnen de verlengde begunstigingstermijn heeft verzocht om de begunstigingstermijn nogmaals te verlengen in verband met het feit dat zij voor het kunnen voldoen aan de opgelegde last onder dwangsom afhankelijk is van de planning van Merford voor het ontwerpen en realiseren van een op maat gemaakte isolerende omkasting voor de dakinstallaties. De voorzieningenrechter stelt vast dat de door verzoekster getroffen (tijdelijke) maatregelen zien op een uitbreiding van de geluidsisolatie van de koelcel en de transportbrug, de verplaatsing van de ventilatie van de machinekamer en het terugtoeren van de v-vormige condensorbank en de condensorbank van de oliekoeling, het tijdelijk afschermen van de dakinstallaties en het installeren van een geluiddemper op de ventilatie van de ruimte pan klaar. Eind september 2024 heeft verzoekster daarnaast de nieuwe condensor teruggetoerd naar 50%, de aansturing van de ventilator in de machinekamer aangepast en de ventilator uitgezet gedurende de avond- en nachtperiode. Daarbij heeft verzoekster erop gewezen dat uit berekeningen van adviseur Peutz blijkt dat met het tijdelijke pakket aan maatregelen binnen de meet- en rekennauwkeurigheid van 2 dB(A) van methode II uit de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai (hierna: de Handleiding) aan de grenswaarde wordt voldaan. Gelet op de geschetste omstandigheden van het geval is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekster terecht betoogt dat verweerder, gelet op de getroffen tijdelijke maatregelen in afwachting van de planning en de realisatie van de isolerende omkasting voor de dakinstallaties door Merford, de afwijzing van het verzoek om verlenging van de begunstigingstermijn in het bestreden besluit en de daaraan ten grondslag liggende belangenafweging onvolledig en ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Deze grond van verzoekster slaagt. [...]

JnB 2024, 1097

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 16-10-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:5927](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente De Ronde Venen, verweerder.

Omgevingswet 18.1

OMGEVINGSWET. BOUWSTOP. LAST ONDER DWANGSOM. De voorzieningenrechter overweegt dat een bouwstop een bijzondere vorm van een last onder bestuursdwang is, die inhoudt dat wordt gelast om een illegale bouwactiviteit direct te beëindigen en dat, als daaraan geen gevolg wordt gegeven, het bevoegd gezag de activiteit zal beëindigen. De bouwstop is in de Omgevingswet zelf niet als zodanig geregeld. De grondslag ervoor is artikel 18.1 van de Omgevingswet, in samenhang met – omdat het college in dit geval bevoegd gezag is – artikel 125 van de Gemeentewet. Aan een bouwstop kan een last onder dwangsom worden verbonden die het doel heeft om de beëindigde illegale bouwactiviteit beëindigd te houden. De grondslag daarvoor is, in aanvulling op de hiervoor genoemde bepalingen, artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht. Onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht was de lijn in de rechtspraak dat bij een bouwstop geen

legaliseringsonderzoek hoefde plaats te vinden. De voorzieningenrechter vindt dat deze lijn onder de Omgevingswet moet worden voortgezet. Een bouwstop is een ordemaatregel, waarbij slechts een beperkte belangenafweging aan de orde is. Gelet op de aard van de bouwstop hoefde het college geen onderzoek te doen naar de mogelijkheid om de overtreding te legaliseren.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2024, 1098

ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4501](#)

college van burgemeester en wethouders van Utrecht.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

WABO. HANDHAVING. GEMEENTELIJK MONUMENT. KOZIJNEN. EVENREDIGHEID. Last onder dwangsom voor het zonder omgevingsvergunning aanbrengen en in stand houden van wijzigingen aan een gemeentelijk monument. I.c. wordt geoordeeld dat het college terecht geen reden heeft gezien om van handhaving af te zien. Handhaving is niet onevenredig. Zoals ook in de handhavingsstrategie van de gemeente Utrecht is opgenomen, heeft het behoud van monumenten een hoge prioriteit. Het algemeen belang dat bij dat behoud is gediend staat bij deze handhaving voorop. Dat dit algemeen belang voor appellante forse financiële gevolgen heeft, maakt deze handhaving niet onevenredig omdat zij zonder de benodigde vergunning aan te vragen de kozijnen heeft vervangen en deze kosten dus voor haar rekening en risico komen. Dat het terugbrengen van de kozijnen in de eerdere staat betekent dat duurzaam en energiebesparend glas en kozijnen weer moeten worden vervangen, betekent ook niet dat handhaving onevenredig is gelet op de in dit geval met handhaving te dienen doelen. Dat doel is namelijk het behoud van monumenten en dat doel wordt niet bereikt als oorspronkelijke ramen en kozijnen, die het monumentale karakter deels bepalen, steeds zouden kunnen worden vervangen door kunststof kozijnen met HR++ glas. Gelet op het grote aantal monumenten in vergelijkbare omstandigheden als het pand van appellante heeft het college precedentwerking mee mogen wegen bij het oordeel of handhaving evenredig is.

JnB 2024, 1099

ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4502](#)

college van burgemeester en wethouders van Kaag en Braassem.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

WABO. HANDHAVING. BESTEMMINGSPLAN. OVERTREDING.

GEBRUIKSOVERGANGSRECHT. Last onder dwangsom beëindiging bewoning bedrijfspand. In beginsel rust op degene die een beroep doet op het overgangsrecht de plicht om aannemelijk te maken dat dit van toepassing is. Verwijzing naar ABRS 17-01-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:113](#), onder 10.5. I.c. wordt geoordeeld dat het gebruik van wooneenheid 2 voor bewoning onder het overgangsrecht valt en het college dus niet bevoegd was om daartegen handhavend op te treden. Aannemelijk is dat wooneenheid 2 op de peildatum [16-12-2013] in strijd met het bestemmingsplan werd bewoond, en dat deze bewoning tot het

**besluit op bezwaar van 08-04-2020 niet met meer dan één jaar is onderbroken.
Het gebruiksovergangsrecht is daarom op wooneenheid 2 van toepassing.**

JnB 2024, 1100

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 25-10-2024,

[ECLI:NL:RBZWB:2024:7249](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gilze en Rijen, het college.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a, 2.10 lid 1

Besluit omgevingsrecht (Bor) 2.2aa aanhef en onder a, 6.10a

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. NATUURVERGUNNING. AANHAKEN.

Omgevingsvergunningen bouwen silo, loods en teeltondersteunende kas. Uit de Aerijs-berekeningen blijkt niet dat het opwekken van de restwarmte is betrokken bij het berekenen van de eventuele stikstofdepositietoename. De Aerijs-berekeningen zijn daarmee niet volledig. Daarnaast kan niet worden beoordeeld of de stikstofdepositietoename afkomstig van de WKO-installatie eerder is betrokken bij een beoordeling van de eventuele stikstofdepositietoename afkomstig van de locatie aan adres 3. Het college heeft daarmee niet kunnen concluderen dat niet is uitgesloten dat als gevolg van het project geen sprake is van een additionele stikstofdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden. Onvoldoende gemotiveerd dat geen natuurvergunning aangehaakt hoeft te worden.

[...] Natuurvergunning

[...] 6.4. Vast staat dat er geen natuurvergunning is aangevraagd. De vergunninghouder heeft Aerijs-berekeningen overgelegd. Volgens deze berekeningen zou er een stikstofdepositietoename van 0,00 mol/ha/jaar zijn als gevolg van het project. De vergunninghouder heeft bij de berekeningen de stikstofdepositietoename als gevolg van de bouw- en de gebruiksfase van de locatie aan de [adres 1] betrokken. Uit de berekeningen maakt de voorzieningenrechter op dat onder de gebruiksfase het gebruik van de loods, kas en silo wordt verstaan.

6.5. De Omgevingsdienst West-Brabant (hierna: OMWB) heeft een advies uitgebracht over de Aerijs-berekeningen. De OMWB heeft het van belang geacht of de locatie aan de [adres 3] en aan de [adres 1] zijn aan te merken als twee afzonderlijke bedrijven. Volgens de OMWB kan het college uitgaan van de juistheid van de Aerijsberekeningen indien sprake is van twee afzonderlijke bedrijven. Indien daar geen sprake van is, dient de stikstofuitstoot van het gebruik van de locatie [adres 3] te worden betrokken in de berekening.

6.6. De rechtbank stelt vast dat het college in de bestreden besluiten geen antwoord heeft gegeven op de door de OMWB opgeworpen vragen. Het college heeft ter zitting desgevraagd toegelicht dat uit het feit dat het college de Aerijs-berekeningen ten grondslag heeft gelegd aan de bestreden besluiten kan worden afgeleid dat het college van mening is dat sprake is van twee afzonderlijke bedrijven en het gebruik van de locatie [adres 3] niet dient te worden betrokken in de berekening.

6.7. De drie bouwwerken worden gerealiseerd ten behoeve van het vermeerderingsbedrijf. Er zijn drie afzonderlijke aanvragen ingediend voor de drie bouwwerken, maar het is de bedoeling dat ze in onderling verband gaan functioneren ten behoeve van het bedrijf. De bouwwerken worden immers gebouwd ten behoeve van de frambozenteelt, meer specifiek het vermeerderingsbedrijf. In de kassen zal uitgangsmateriaal worden geproduceerd voor de zachtfruitteelt, zo heeft vergunninghouder aangegeven. Voor het produceren van het uitgangsmateriaal voor de zachtfruitteelt is warmte nodig. In de locatie aan de [adres 2] wordt gebruik gemaakt van

gasverwarming. De vergunninghouder heeft toegelicht dat voor de warmteopwekking gebruik wordt gemaakt van de restwarmte van de WKO-installatie op de locatie aan de [adres 3] . Hiervoor zal een infrastructuur worden aangelegd. De voorzieningenrechter is van oordeel dat daarmee de warmteopwekking van de restwarmte onderdeel uitmaakt van het project in de zin van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Het project omvat dus de watersilo, de loods, de teeltondersteunende kassen en de verwarming.

6.8. Uit de Aeries-berekeningen blijkt niet dat het opwekken van de restwarmte is betrokken bij het berekenen van de eventuele stikstofdepositietoename. De Aeries-berekeningen zijn daarmee niet volledig. Daarnaast kan de voorzieningenrechter niet beoordelen of de stikstofdepositietoename afkomstig van de WKO-installatie eerder is betrokken bij een beoordeling van de eventuele stikstofdepositietoename afkomstig van de locatie aan de [adres 3] . Er is namelijk geen toelichting toegevoegd aan de berekeningen en dit blijkt daarnaast ook niet uit de bestreden besluiten.

6.9. Het college heeft daarmee naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet kunnen concluderen dat niet is uitgesloten dat als gevolg van het project geen sprake is van een additionele stikstofdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden. Gelet daarop kunnen significante gevolgen als gevolg van het project voor die gebieden niet worden uitgesloten. Dit betekent dat het college niet voldoende heeft gemotiveerd dat geen natuurvergunning aangehaakt hoeft te worden. De voorzieningenrechter ziet daarom aanleiding om het verzoek om voorlopige voorziening toe te wijzen. Omdat de bouw van de drie afzonderlijke bouwwerken kan worden aangemerkt als één project, schorst de voorzieningenrechter daarom alle drie de verleende omgevingsvergunningen. [...]

JnB 2024, 1101

Rechtbank Noord-Nederland, 23-10-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:4261](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heerenveen, het college.

Dienstenrichtlijn 15 lid 3

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. DIENSTENRICHTLIJN. Weigering omgevingsvergunning gedeeltelijk veranderen tuincentrum in sportwinkel in afwijking van het bestemmingsplan. Ingevolge het bestemmingsplan rust op het perceel de bestemming 'Bedrijf – Tuincentrum/Bouwmarkt'. Op grond van artikel 4.1, onder a, van de planregels zijn hier alleen een bouwmarkt en tuincentrum toegestaan. Een sportwinkel op het perceel is in strijd met het bestemmingsplan. I.c. wordt geoordeeld dat geen sprake is van een evidente schending van artikel 15, derde lid, sub c, van de Dienstenrichtlijn. Het college heeft met de toelichting ter zitting voldoende toegelicht dat sprake is van een coherente en systematische toepassing van het beleid. Het geconstateerde motiveringsgebrek wordt met toepassing van artikel 6:22 van de Awb gepasseerd.

JnB 2024, 1102

Rechtbank Oost-Brabant, 04-09-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:4140](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Eindhoven, het college.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a en c, 2.12 lid 1 aanhef en onder a onder 3°

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. WOON- EN LEEFKLIAMAT. PARKEERDRUK.

Omgevingsvergunning realiseren nieuwbouwcomplex met parkeergarage, kantoor en woningen. De bepaling van de omvang van de parkeerbehoefte hangt af van de uitgangspunten en de continuïteit van het gebruik van deelauto's. I.c. wordt geoordeeld dat het college het gebruik van deelauto's onvoldoende heeft geborgd het bestreden besluit. De enkele vermelding van dit gebruik in de ruimtelijke onderbouwing (ook al maakt deze onderbouwing deel uit van het besluit) is onvoldoende. Daarin wordt slechts één concept van één leverancier genoemd. Het gebruik van deelauto's moet echter blijvend worden geborgd. Dat doet de rechtbank in een aanvullend vergunningvoorschrift.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2024, 1103

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 18-10-2024, [ECLI:NL:RBZWB:2024:6964](#)

gedeputeerde staten van Zeeland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.10, 3.17

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. VERKEERSVEILIGHEID.

VALWILDPERCENTAGE. Natuurontheffing om de populatie van het ree te beperken. De rechtbank is, anders dan de Afdeling (verwijzing naar ABRS 27-11-20219, [ECLI:NL:RVS:2019:3976](#)), van oordeel dat de enkele algemene verwijzing naar de overschrijding van de grenswaarde van 5% onvoldoende is om te motiveren dat sprake is van een dusdanig gevaar voor de verkeersveiligheid dat afschot van de populatie van het ree is gerechtvaardigd.

Verweerder heeft i.c. onvoldoende onderbouwd dat de beperking van de omvang van de populatie van het ree nodig is in het belang van de openbare veiligheid en meer in het bijzonder de verkeersveiligheid.

Verweerder dient, indien hij in een nieuw besluit toekomt aan de vraag of er andere bevredigende oplossingen zijn, voorafgaand aan zijn besluitvorming voldoende concreet te onderzoeken en specifiek te motiveren welke maatregelen nodig zijn ter bescherming van de verkeersveiligheid en hoe en waarom verweerder de afweging maakt deze maatregelen wel of niet uit te voeren. Verweerder dient hierbij de Richtsnoeren inzake de strikte bescherming van diersoorten van communautair belang uit hoofde van de Habitatrichtlijn in acht te nemen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- Voorzieningenrechter Rechtbank Gelderland, 30-10-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:7454](#) (zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht");
- Rechtbank Gelderland, 28-10-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:7559](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wro

JnB 2024, 1104

Tussenuitspraak ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4480](#)

raad van de gemeente Venlo, verweerder.

Dienstenrichtlijn 15 lid 3

WRO. BESTEMMINGSPLAN. DIENSTENRICHTLIJN. EVENREDIGHEID. GESCHIKTHEID. Bij tussenuitspraak van 11-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3768](#), heeft de Afdeling de raad opgedragen het omschreven gebrek in het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan "Bestemmingsplan met verbrede reikwijdte Tegelen" te herstellen. I.c. wordt geoordeeld dat nu een analyse van de geschiktheid van de door de raad genomen maatregel en specifieke gegevens ter onderbouwing van het standpunt over de geschiktheid van artikel 6.3 van de planregels ontbreekt, de Afdeling op dit moment niet kan beoordelen of de raad redelijkerwijs heeft kunnen concluderen dat deze regeling geschikt is om de leegstand en daarmee gaande gevolgen voor de leefbaarheid en de consumentenverzorging in centrum Tegelen te voorkomen. Door het ontbreken van een analyse van specifieke gegevens kan op dit moment evenmin worden beoordeeld of de raad redelijkerwijs heeft kunnen concluderen dat de opgenomen brancheringsregeling niet verder gaat dan nodig is om het beoogde doel te bereiken en dat doel niet met andere, minder beperkende maatregelen kan worden bereikt. Aan de opdracht in de tussenuitspraak om alsnog toereikend te motiveren dat artikel 6.3 van de planregels in overeenstemming is met artikel 15, derde lid, onder c, van de Dienstenrichtlijn is niet voldaan.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2024, 1105

MK CRvB, 17-10-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:2037](#)

korpschef van politie.

Besluit algemene rechtspositie politie (Barp) 54 lid 1

AMBTENARENRECHT. DIENSTONGEVAL. Naar het oordeel van de Raad is geen sprake van bijzondere omstandigheden waaronder de opgedragen werkzaamheden moesten worden verricht, waardoor er een verhoogd risico op letsel was. Aangevallen uitspraak bevestigd.

4.4.1. Dat gebruik werd gemaakt van een oude ME-bus is geen bijzondere omstandigheid. Appellant was in ieder geval vanuit zijn opleiding bekend met deze bussen. Hij wist daarom dat bij deze bussen gebruik wordt gemaakt van de achterdeur met een hogere in- en uitstap en niet van een zijdeur met lagere uitstap met trede, zoals bij de nieuwe ME-bussen. De Raad acht het bovendien, gelet op wat op de zitting is besproken, aannemelijk dat de ondergrond waarop ME-bussen parkeren niet altijd vlak is en oneffenheden en hoogteverschillen vaker voorkomen bij het uitstappen. Appellant had hierop, gezien zijn ervaring en training, bedacht moeten zijn. Dat er geen waarschuwing is gegeven door de chauffeur maakt dat niet anders. Appellant stapte bovendien als laatste uit. Hij had daarmee kunnen zien welk hoogteverschil zijn collega's overbrugd hadden bij het uitstappen en hoe laag zij stonden. Bovendien hebben ook deze collega's geen aanleiding gezien appellant te waarschuwen voor de uitstap. Dat hij zijn collega's en de diepere uitstap niet goed kon zien vanwege onvoldoende verlichting volgt de Raad, evenals de rechtbank, niet. Vast staat dat er een lantaarnpaal bij de parkeerplaats stond en dat er verlichting vanuit de bus aanwezig was. Ook relevant is dat appellant heeft getraind in het donker.

4.4.2. Dat de opdracht om de bus uit te gaan en te starten met surveilleren is gegeven door de sectiecommandant, is ook geen bijzondere omstandigheid die van invloed was op de wijze van uitstappen. Er was geen acute onrust en geen sprake van een dreigende situatie. De MEbus stond op een laad- en losplatform van een supermarkt en de collega's van appellant stonden nog aan de achterzijde van de bus, ten tijde van zijn val. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Werkloosheid

JnB 2024, 1106

MK CRvB, 31-10-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:2064](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Werkloosheidswet (WW) 1a, 17, 17a

Gelijkstellingsregeling arbeidsuren (Gelijkstellingsregeling), Stcrt. 2012, 26779

WERKLOOSHEID. WEKENEIS. Met de rechtbank en onder verwijzing naar de door de rechtbank aangehaalde uitspraken van de CRvB ([ECLI:NL:CRVB:2007:BB5563](#)) en [ECLI:NL:CRVB:2010:BO7247](#) wordt geoordeeld dat de 55 compensatieverlofdagen niet gelijkgesteld kunnen worden met arbeidsuren, omdat ze zijn uitbetaald na afloop van de dienstbetrekking. De Gelijkstellingsregeling beoogt geen wijziging te brengen ten opzichte van de voorheen geldende regeling. Dit betekent dat de vaste rechtspraak van de Raad over artikel 17a, tweede lid en vierde lid, aanhef en onder a, van de WW, ook geldt voor de (huidige) Gelijkstellingsregeling. Hieruit volgt dat in beginsel alleen voor kalenderweken die zijn gelegen binnen de dienstbetrekking waaruit de werknemer werkloos is geworden, gelijkstelling van arbeidsuren kan plaatsvinden. Het Uvw heeft terecht vastgesteld dat appellant niet voldoet aan de wekeneis. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2024, 1107

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 29-10-2024, [ECLI:NL:RBZWB:2024:7368](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Geertruidenberg, verweerder.

Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2.3.5

Verordening maatschappelijke ondersteuning Geertruidenberg 2020 (de Verordening) 7

WMO 2015. VERGOEDING VAN DE AANSCHAF EN HET OPLEIDINGSTRAJECT VAN EEN HULPHOND. EIGEN KRACHT. HARDHEIDSCLAUSULE. Aannemelijk is geworden dat in het geval van eiseres een hulphond de meest passende oplossing kan bieden voor de beperkingen die zij ondervindt in de participatie en zelfredzaamheid. Duidelijk is ook dat vergoeding van dit type hulphond niet verkregen kan worden onder de Zvw. Dit leidt tot het onbillijke gevolg dat eiseres al jaren verstoken blijft van adequate hulp. De rechtbank is van oordeel dat het college in deze omstandigheden aanleiding had moeten zien om in dit bijzondere geval de hardheidsclausule toe te passen, af te wijken van het criterium 'eigen kracht' in artikel 7 van de Verordening en een hulphond toe te kennen. De rechtbank ziet aanleiding om, ruim zes jaar na de aanvraag, tot een afronding van het geschil te komen door zelf in de zaak te voorzien. Het college dient aan eiseres een maatwerkvoorziening toe te kennen in de vorm van vergoeding (persoonsgebonden budget) van de aanschaf- en de opleidingskosten voor een hulphond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB 2024, 1108

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4507](#)

burgemeester van Velsen.

Gemeentewet 174

Algemene plaatselijke verordening Velsen 2019 (Apv)

APV. GEMEENTEWET. EVENREDIGHEID. Sluiting clubhuis motorcycleclub. Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft in zijn beschikking van 15-12-2020, [ECLI:NL:GHARL:2020:10406](#) geconcludeerd dat de activiteiten van Hells Angels MC, waar de vereniging deel van uitmaakte, verboden zijn. De Hoge Raad heeft dit bevestigd in zijn arrest van 15-07-2022, [ECLI:NL:HR:2022:1114](#). I.c. wordt de eerdere uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland bevestigd. De rechtbank heeft overwogen dat de burgemeester ervan uit mocht gaan dat het pand werd gebruikt door de vereniging en dat de vereniging zich identificeert met Hells Angels, dat de burgemeester zich redelijkerwijs op het standpunt kon stellen dat de vrees gewettigd was dat het geopend blijven van het pand een ernstig gevaar zou opleveren voor de openbare orde en dat de burgemeester zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat de sluiting voor onbepaalde tijd nodig is in het belang van het herstel van de openbare orde.

De vereniging heeft haar stelling dat zij uit eigen initiatief en daadwerkelijk in de beperkte periode tussen de uitspraak van het gerechtshof en het besluit van de burgemeester daadwerkelijk afstand heeft genomen van de Hells Angels en de daarbij horende cultuur, niet aannemelijk gemaakt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2024, 1109

MK Rechtbank Rotterdam, 01-11-2024, [ECLI:NL:RBROT:2024:10854](#)

Autoriteit Persoonsgegevens, verweerder.

Wet open overheid (Woo) 4.1, 5.1 lid 5

WOO. VERZOEK. ONEVENREDIGE BENADELING. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat openbaarmaking van berispingen op grond van artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo achterwege dient te blijven. Omdat voor de toepassing van de weigeringsgrond als bedoeld in artikel 5.1, vijfde lid, van de Woo sprake moet zijn van een uitzonderlijk geval, geldt voor het bestuursorgaan een verzwaarde motiveringsplicht. I.c. heeft verweerder met de gegeven toelichting niet hieraan voldaan. Verweerder heeft niet gemotiveerd dat zich in de gevallen van de door eiser genoemde berispingen bijzondere omstandigheden voordoen. Verweerder heeft in dit geval nagelaten om een op de specifieke zaken betrekking hebbende afweging te maken over de mogelijke gevolgen van openbaarmaking. De enkele algemene stelling dat het slechts gaat om geringe overtredingen en dat in het verleden regelmatig publicatie van berispingen is tegengehouden door voorzieningenrechters, rechtvaardigt op zichzelf niet de conclusie dat openbaarmaking van de berispingen onevenredig is voor de betrokken ondernemingen. Verweerder zal steeds aan de hand van de bijzondere omstandigheden van het geval een afweging moeten maken of het algemeen belang dat is gediend bij het openbaren van informatie wel of niet prevaleert boven het belang van de betrokken onderneming.

JnB 2024, 1110

Rechtbank Limburg, 03-10-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:6861](#)

Directeur publieke gezondheid GGD Zuid-Limburg (GGD).

Wet openbaarheid van bestuur (Wob)

Burgerlijk Wetboek (BW) hoofdstuk 7, afdeling 5 7:454 tot en met 7:458b

WOB. BIJZONDERE OPENBAARMAKINGSREGELING. PROCESBELANG. Een medisch dossier is een dossier als bedoeld in artikel 7:454, eerste lid, van het BW. In de artikelen 7:456 tot en met 7:458b van het BW is de inzage in een dossier als bedoeld in artikel 7:454, eerste lid van het BW geregeld. Deze inzageregeling is een bijzondere openbaarmakingsregeling met een uitputtend karakter. Verwijzing naar ABRS 17-06-2015, [ECLI:NL:RVS:2015:1878](#) waarin is overwogen dat de Wob, als algemene openbaarmakingsregeling, wijkt voor bijzondere openbaarmakingsregelingen als de regelingen zijn neergelegd in een formele wet en bovendien uitputtend van aard zijn. Nu in dit geval aan beide vereisten die de Afdeling in haar vaste rechtspraak stelt, is voldaan, is de Wob niet van toepassing op de inzage in het medisch dossier van eiseres. Eiseres zal daarom met haar beroep nooit kunnen bereiken wat zij met haar beroep wil bereiken, volledige inzage in haar medisch dossier. Eiseres heeft om die reden geen procesbelang bij de uitkomst van het beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Openbare manifestaties

JnB 2024, 1111

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4479](#)

Voorzitter van de Veiligheidsregio Groningen (voorzitter).

Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 11, 13
Grondwet 9, 103, 120, 132

Wet openbare manifestaties (Wom) 2, 5

Wet veiligheidsregio's (Wvr) 39

WOM. WET VEILIGHEIDSRISICO'S. Verbod van een week om te demonstreren met landbouwvoertuigen. Op het moment van de betogingen was sprake van een epidemie die de gezondheid van velen in gevaar bracht (COVID-19). PROCESBELANG. Vereniging Farmers Defence Force (FDF) heeft nog procesbelang bij de behandeling van haar hoger beroep ofschoon de termijn waarbinnen niet met landbouwvoertuigen mocht worden

gedemonstreerd al lang is verlopen. Verwijzing naar ABRS 05-06-2024,

[ECLI:NL:RVS:2024:2323](#). WETTELIJKE GRONDSLAG. Zowel artikel 5 in samenhang met

artikel 2 van de Wom als artikel 39 van de Wvr voldoen aan de kwaliteitseisen die aan wetten als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van het EVRM gesteld worden. Het samenstel van die bepalingen vormt de vereiste wettelijke grondslag voor het besluit om het demonstreren met landbouwvoertuigen voor een week te verbieden.

BEPERKING. I.c. wordt geoordeeld dat de beperkende maatregel geschikt was om de gestelde belangen van bescherming van gezondheid, het waarborgen van de verkeersveiligheid en voorkoming van wanordelijkheden te beschermen, dat er geen minder vergaande maatregelen waren waarmee dezelfde doelen konden worden bereikt en dat de door de maatregel gediende belangen opwogen tegen de beperking. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de opgelegde beperking gerechtvaardigd was en dus niet in strijd is met artikel 11 van het EVRM.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht".

[Naar inhoudsopgave](#)

Tijdelijke regeling

JnB 2024, 1112

MK ABRS, 06-11-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4499](#)

Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven (CSG).

Tijdelijke regeling financiële tegemoetkoming voor slachtoffers van geweld in de jeugdzorg (Tijdelijke regeling) 2 lid 1, 4

SCHADEFONDS GEWELDSMISDRIJVEN. TIJDELIJKE REGELING FINANCIËLE TEGEMOETKOMING VOOR SLACHTOFFERS VAN GEWELD IN DE JEUGDZORG. I.c. wordt geoordeeld er geen aanleiding is om artikel 4, derde lid, van de Tijdelijke regeling buiten toepassing te laten dan wel onverbindend te verklaren. De wetgever heeft de groep van nabestaanden die een aanvraag kan doen voor een tegemoetkoming op grond van de Tijdelijke regeling bewust begrensd. Er is geen sprake van gelijke gevallen die ongelijk behandeld worden, omdat niet het zijn van nabestaande bepalend is voor het recht op de tegemoetkoming, maar het zijn van slachtoffer.

[...] 13. De Tijdelijke regeling is een algemeen verbindend voorschrift, een ministeriële regeling, waarin in het derde lid van artikel 4 een onderscheid ligt besloten tussen nabestaanden van slachtoffers die zijn overleden vóór 21 februari 2020 en nabestaanden van slachtoffers die zijn overleden tussen 21 februari 2020 en 1 januari 2021. Alléén nabestaanden van slachtoffers van geweld in de jeugdzorg die zijn overleden in de in artikel 4, derde lid, van de Tijdelijke regeling genoemde periode konden een aanvraag voor een tegemoetkoming indienen.

14. De Afdeling stelt vast dat in de toelichting van de Tijdelijke regeling dit onderscheid inhoudelijk is toegelicht. De Tijdelijke regeling is bedoeld voor een specifieke groep slachtoffers, namelijk kinderen die van 1945 tot 12 juni 2019 onvoldoende zijn beschermd tegen geweld in jeugdzorginstellingen of pleeggezinnen. De aanvraag wordt in beginsel dan ook ingediend door het slachtoffer zelf en de tegemoetkoming wordt aan het slachtoffer uitgekeerd. Van deze hoofdregel wordt in het derde lid van artikel 4 afgeweken als het slachtoffer is overleden in de periode dat de financiële tegemoetkoming op grond van de Tijdelijke regeling kenbaar was, maar het slachtoffer nog geen aanvraag kon indienen, omdat de regeling nog niet in werking was getreden.

15. Artikel 4, derde lid, van de Tijdelijke regeling is niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel. In de Tijdelijke regeling is de keuze gemaakt om alleen de directe slachtoffers van geweld in jeugdinstanties en pleeggezinnen die daar onder verantwoordelijkheid van de overheid zijn geplaatst tegemoet te komen. Daarom is de hoofdregel dat zij zelf de aanvraag indienen. De Tijdelijke regeling is niet bedoeld voor nabestaanden, die ook geleden hebben of lijden door het genoemde geweld. Op de hoofdregel dat het slachtoffer zelf de aanvraag doet heeft de wetgever een bewuste en deugdelijk gemotiveerde uitzondering gemaakt. Die uitzondering is ten behoeve van de slachtoffers gemaakt, namelijk voor die slachtoffers die wisten of konden weten dat een tegemoetkoming zou kunnen worden gevraagd en daarvoor niet meer zelf de kans hebben gekregen door hun overlijden. De in de Tijdelijke regeling gemaakte keuze laat onverlet dat ook nabestaanden van slachtoffers, die zijn overleden voor 21 februari 2020, leed kunnen hebben ondervonden. De wetgever heeft echter de groep van nabestaanden die een aanvraag kan doen voor een tegemoetkoming op grond van de Tijdelijke regeling bewust begrensd. Er is geen sprake van gelijke gevallen die ongelijk behandeld worden, omdat niet het zijn van nabestaande bepalend is voor het recht op de tegemoetkoming, maar het zijn van slachtoffer. Er is daarom geen aanleiding om artikel

4, derde lid, van de Tijdelijke regeling buiten toepassing te laten dan wel onverbindend te verklaren. De rechtbank is terecht tot dezelfde conclusie gekomen. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2024, 1113

MK ABRS, 30-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4352](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 30b lid 1 e

ASIEL. Asielaanvraag ten onrechte als kennelijk ongegrond afgewezen. De conclusie dat de relevante elementen al dan niet geloofwaardig zijn, is de uitkomst van een integrale beoordeling van de verklaringen van de vreemdeling en de door hem overgelegde stukken. Dit brengt met zich dat in deze zaak geen sprake kan zijn van een situatie als bedoeld in artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Ten onrechte vertrektermijn onthouden. Grondslag inreisverbod ontvallen.

2.1. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2815](#), onder 6.2, moet de minister bij de beoordeling van het asielrelaas eerst de relevante elementen vaststellen en daarna beoordelen of die elementen geloofwaardig zijn en aanleiding vormen om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. De conclusie dat de relevante elementen al dan niet geloofwaardig zijn, is de uitkomst van een integrale beoordeling van de verklaringen van de vreemdeling en de door hem overgelegde stukken. Dit brengt met zich dat in deze zaak geen sprake kan zijn van een situatie als bedoeld in artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Voor het invoeren van deze bepaling is namelijk vereist dat de vreemdeling kennelijk inconsequente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die strijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, die maken dat alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag of hij in aanmerking komt voor verlening van een asielvergunning. De Afdeling wijst ter toelichting op de tekst van artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder e, van Vw 2000 en de memorie van toelichting behorende bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Vw 2000 ter implementatie van de Procedurerichtlijn en de Opvangrichtlijn (Kamerstukken II, 2014/15, 34 088, nr. 3, blz. 13).

2.2. De afwijzing als kennelijk ongegrond heeft voor de minister aanleiding gevormd om de vertrektermijn krachtens artikel 62, tweede lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 op nul dagen te stellen. Het besluit van 23 februari 2024 geeft er geen blijk van dat er voor de minister hiernaast andere gronden waren om de vreemdeling een vertrektermijn te onthouden. Dit betekent dat de minister hem ten onrechte een vertrektermijn heeft onthouden. Dit heeft verder tot gevolg dat de grondslag aan het inreisverbod dat hij krachtens artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, heeft uitgevaardigd en dat hij heeft gebaseerd op het onthouden van een vertrektermijn, is ontvallen.

JnB 2024, 1114

MK Rechtbank Den Haag, 22-10-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:17261](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 28

ASIEL. WBV 2023/24. Niet is gebleken dat het huidige beleid geen recht doet aan de situatie van (toegedichte) Gülen-aanhangers. Eiser behoort tot een risicogroep en kan dus met een geringe indicatie zijn vrees aannemelijk maken. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom er geen sprake is van een geringe indicatie. Het beroep is gegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Regulier

JnB 2024, 1115

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 01-11-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:18071](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 16 lid 1 a

Aanvullend Protocol bij de Turkse Associatieovereenkomst 41

REGULIER. MVV-VEREISTE TURKSE ZELFSTANDIGEN. Het hanteren vanaf 1 oktober 2022 van het zelfstandige mvv-vereiste is een beperking als bedoeld in artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol. Deze beperking vindt echter rechtvaardiging in een dwingende reden van algemeen belang. Met het door hem benoemde doel van het effectief beheer van migratiestromen heeft de minister voldoende gemotiveerd dat dwingende redenen aanwezig zijn voor aanscherping van het mvv-vereiste. De minister heeft ook deugdelijk gemotiveerd dat het zelfstandige mvv-vereiste geschikt is om verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen.

Het zelfstandige mvv-vereiste is verder op zichzelf niet in strijd is met het Unierechtelijk evenredigheidsbeginsel. De benadering van de minister dat hij eerst beoordeelt of bijzondere individuele omstandigheden aanleiding geven tot vrijstelling van het mvv-vereiste en, als dat niet zo is, hij niet meer toekomt aan de beoordeling of een vreemdeling daadwerkelijk aan alle toelatingsvoorwaarden voldoet, gaat daarom, gelet op de overwegingen in het arrest Yön en de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2019, niet verder dan noodzakelijk is om het nagestreefde doel van efficiënt beheer van migratiestromen te verwezenlijken. Dit beleid is ook op juiste wijze op eiser toegepast. Beroep ongegrond.

JnB 2024, 1116

Tussenuitspraak Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 07-11-2024,

[ECLI:NL:RBDHA:2024:18269](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2008/115/EG 5, 13

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie 19 lid 2, 47

REGULIER. Arrest Ararat [[ECLI:EU:C:2024:892](#)]. Actuele beoordeling refoulementrisico vóór opleggen (elk) terugkeerbesluit en verplichte ambtshalve beoordeling door de rechter. Tussenuitspraak na beantwoording van de prejudiciële vragen van de rechtbank. De rechtbank concludeert dat de in bezwaar gehandhaafde afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van de Afsluitregeling in rechte stand houdt. Dit besluit is een meeromvattende beschikking en omvat dus een terugkeerbesluit. Uit het arrest Ararat volgt dat verweerder verplicht is om te onderzoeken of de schorsing van het eerder opgelegde terugkeerbesluit kan worden beëindigd en de rechtsgevolgen kunnen herleven. Dit onderzoek vereist een actuele beoordeling van het refoulementrisico. Eiseressen hebben in de onderhavige reguliere procedure verklaard 'verwesterd' te zijn. Deze verklaring is niet onderzocht in het licht van het refoulementverbod, maar verweerder had dat wel moeten doen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2024, 1117

MK ABRS, 30-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4353](#)

minister van Asiel en Migratie.

EVRM 3

DUBLINVERORDENING. Overdracht aan Tsjechië. Arrest Bahaddar. In dit geval ziet de Afdeling aanleiding om het grievenstelsel buiten toepassing te laten, omdat uit de door de vrouw overgelegde verklaring van PsyValens van 12 april 2024 concreet volgt dat er een groot zelfdodingsrisico bestaat bij overdracht aan Tsjechië. Daarom beoordeelt de Afdeling dit betoog toch.

1. De vreemdelingen voeren voor het eerst in hoger beroep aan dat de minister hun asielaanvragen aan zich had moeten trekken, omdat overdracht van de vrouw aan Tsjechië een reëel en bewezen risico inhoudt op een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van haar gezondheidstoestand (artikel 17 van de Dublinverordening). In het vreemdelingenrecht moet het hoger beroep echter gaan over de uitspraak van de rechtbank. Over dit pas in hoger beroep aangevoerde betoog heeft de rechtbank geen oordeel kunnen geven.

1.1. Op dit uitgangspunt bestaat een uitzondering. De bestuursrechter moet een nationale procedureregeling, in dit geval het grievenstelsel, buiten toepassing laten om een schending van artikel 3 van het EVRM te voorkomen wanneer er omstandigheden zijn als bedoeld in paragraaf 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998, Bahaddar, [ECLI:CE:ECHR:1998:0219JUD002589494](#). De Afdeling verwijst naar haar uitspraak van 22 juni 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1664](#), onder 6. In dit geval ziet de Afdeling aanleiding om het grievenstelsel buiten toepassing te laten, omdat uit de door

de vrouw overgelegde verklaring van PsyValens van 12 april 2024 concreet volgt dat er een groot zelfdodingsrisico bestaat bij overdracht aan Tsjechië. Daarom beoordeelt de Afdeling dit betoog toch.

[Naar inhoudsopgave](#)